

کاربست ICS در توامندسازی کشاورزان خرده مالک در تجاری سازی محصولات ارگانیک

مهندس مهناز محمدزاده نصرآبادی، دکتر حسین شعبانی فمی، مهندس مینا موسوی

اعضو هیات علمی دانشگاه پیام نور و دانشجوی دکتری توسعه کشاورزی دانشگاه تهران، ۲، دانشیار گروه توسعه و مدیریت کشاورزی دانشگاه تهران، ۳، دانشجوی دکتری ترویج کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

nasrabadi55@yahoo.com

خرده مالکان نقش مهمی در تولید مواد غذایی و امنیت غذایی، حفظ اقتصاد روستایی و تنوع زیستی دارند. FAO تخمین می‌زند که حدود ۱/۵ میلیارد مردان و زنان کشاورز در دنیا بر روی ۴۰۰ میلیون مزارع در مقیاس کوچکتر از دو هکتار کشت و کار می‌کنند. در ایران بیش از ۲/۸ میلیون واحد بهره برداری کشاورزی در کشور وجود دارد، ۳۲ درصد از این واحدهای بهره برداری کمتر از یک هکتار و در کل بیش از ۸۰ درصد واحدهای بهره برداری کمتر از ۱۰ هکتار می‌باشد. از طرفی امروزه سیستمهای تولیدی کشاورزی به منظور پاسخگویی به نیاز روزافزون غذایی جمعیت روبه رشد، با کاربرد فناوریهای نوین تولیدات خود را به صورت کم یافزایش داده‌اند، اما همواره این افزایش تولیدی مشکلات زیست محیطی متعددی رو به رو شده است. در راستای حل این مضلات، کشاورزی ارگانیک به عنوان یکی از انظامهای کشاورزی پایدار مطرح گردید، لکن توسعه این نظام کشاورزی درین کشاورزان خرده مالک با چالشهای فراوانی مواجه است. یکی از مهم‌ترین چالش‌های کشاورزی ارگانیک بدست آوردن و حفظ اعتماد مصرف کننده می‌باشد. این اعتماد بین مصرف کننده و تولید کننده به عنوان شاخص اصلی تجاری سازی و فروش محصولات ارگانیک است. ابزار مهم کسب چنین اعتمادی، سیستم گواهی است که انطباق محصول خاص با استانداردهای تولید ارگانیک را تضمین می‌کند. روند گواهی محصولات ارگانیک در نظام‌های تولیدی خرده مالکی می‌تواند از طریق سیستم کنترل درونی انجام گیرد. ICS یک سیستم تضمین کیفیت است که اجازه می‌دهد یک مرجع صدور گواهینامه خارجی به بازرگانی سالیانه اعضای گروهی از خرده مالکان نمایندگی دهد تا مرجعی جهت صدور گواهی در داخل گروه شکل یابد. در این مقاله ساختار و چگونگی شکل گیری سیستم ICS در نظام بهره برداری دهقانی جهت تجاری سازی محصولات ارگانیک تشریح و تبیین می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: ICS، کشاورزی ارگانیک، خرده مالکی.